

Pe făgașul umilirii avem cel puțin două paliere ca un fel de interacțiuni între umilitor și umilit. În principiu umilirea reprezintă o reacție fără răspuns pentru bunul motiv că umilitul nu are atitudinea necesară de a se apăra, evident nu prin mijloace contondente, iar umilitorul este cel mai adesea din zona economică ori politică, poate chiar amândouă la un loc și nu numai. Pentru început sunt umiliți copiii și cei care prin natura precarității lor materiale sunt nevoiți a accepta acest statut. De cele mai multe ori după umilirea unui copil – sub variatele ei forme, bătaie acasă, așa cum se spunea că e ruptă din Rai, bulling-ul din școli, supunerea la munci impropriei vârstei și mai nou impunerea noțiunilor de LGBT – au loc tulburări fundamentale de comportament, mergând de la o încrâncenare precoce care îi va urmări toată viața ori de tulburări mintale.

În final îi macină o sumedenie de gânduri, de a-și face singuri dreptate prin mijloace violente, urmate de inevitabila reclusiune și, trecerea în neant pe viitor a aceluia actor nervos pus să rezolve ce el consideră că reprezintă dreptul lui. Din datele oficiale în anul 2021 s-au produs la noi aproape 16.000 de cazuri de abuz, neglijare, exploatare a copilului din care aproape 7.000 în mediul urban și spre 9.000 în mediul rural. Se spune că aceia care umilesc sunt oameni lași, josnici, aflați într-o zonă a decrepitudinii, dar nu pot fi toți inițiatorii activi ori pasivi puși în același creuzet, de cele mai multe ori nefast.

Asist acum îngrijorat, dar și uimit – fără a cunoaște evoluțiile petrecute în trecut – cum un elev de 13 ani, din Serbia, din părinți având studii superioare, vine cu o armă letală și omoară în școala unde învață, nouă persoane – opt elevi și un paznic. Peste două zile, într-un orașel tot din Serbia, un tânăr omoară iarăși opt persoane. Ucigașii nu proveneau din medii decrepitate ori mafiote, ori având ceva de împărțit cu cei decedați ori cu familiile lor. Care să fie motivația acestor nenorociri? Mai întâi că sârbii – e vorba de cei de rând – nu s-au consolată cu dezmembrarea fostei Iugoslavii, în acele vremuri având un cuvânt greu de spus în politica internă și nu numai.

Acum cu o populație de aproape șapte milioane de locuitori, mulți risipiți prin Kosovo, Muntenegru, Croația și alte zone ale fostului microimperiu se văd părăsiți și neputincioși de a se erija într-o forță. Ba au și o prim ministră LGBT, ei care cu ortodoxismul pătruns adânc în ființa lor, nu concep așa ceva. Ei nu văd că lumea s-a schimbat și se schimbă într-un ritm alert. Cu toate măsurile duse de confiscare a armelor de foc, probabil vor mai fi în viitor excese pe fondul îndelungatei îndochinări.

Despre SUA nici nu mai are rost să comentez ceva, deoarece acolo este raiul ucigașilor juvenili; situațiile nu pot fi comparate la mijloc, fiind o altă legislație, diferită de cea europeană. Se naște o simplă și justificată întrebare, de ce trebuie ca ființe nevinovate (vorbeam aici de copii ori adolescenți) să fie sacrificați pe altarul unei democrații ajunsă acum, după părerea mea, spre un crepuscul? Toate aceste derapaje, vorbind într-un termen delicat, au loc pe un fond de umilire generat de cei ce se erijează în conducători zonali ai Planetei și cei care nu au încotro și suportă consecințele.

Dacă în State așa e legea, cu toate intervențiile președinților de la Kennedy încoace, în rest este vorba de degradări sistemice ale unor state care aveau alte valori de agregare. Pentru cele din nordul Africii până spre Irak le-a fost injectată Primăvara arabă, distrugerea agregatului iugoslav, iar pentru cele din Estul Europei (foste comuniste) aducerea lor în zona derizoriului printr-o rapidă decapitalizare, cu inevitabila sărăcire a trăitorilor de pe aceste meleaguri. După căderea comunismului, țările Uniunii Europene de atunci, în principal cele vestice, au tras la vâsle pentru ca Germania unificată să capete statutul de lider al Europei. Fosta RDG a fost injectată cu capital reprezentând totalul celui investit în Polonia, Ungaria, Cehia, Slovacia, Bulgaria și, evident, noi la un loc.

Cedarea resurselor de petrol și a Petrom-ului către austrieci ne-a fost impusă de Germania ca și cedarea Sistemului Energetic Național, unic prin performanțele sale în Europa. Pe timpul lui Ceaușescu nemțoaicele (ca și olandezele, suedezele, nordicele, în general) inclusiv tovarășa Angela Merkel veneau pe litoralul Mării Negre. După reunificare investițiile pe domeniul HORECA s-au îndreptat spre bulgari, la noi distrugându-se formidabila bază materială de pe litoral. Iar acest declic, deși rapid la scară istorică, totuși nu s-a produs de la o zi la alta. Într-un fel au stabilit Bush senior și Gorby în largul Mediteranei de lângă Malta și altceva s-a întâmplat în practică. Adică fostele țări socialiste în loc să petreacă o perioadă de tranziție (după modelul unificării celor două Germanii) au fost târâte rapid într-o zonă a distrugerii iremediabile.

Și de aici încolo nu a fost decât un mic pas de a fi umilite spre disperarea mai întâi a locuitorilor, apoi a Moscovei care se erijase ceva mai înainte ca un oblăduitor zonal. Un alt val de umilire vine dinspre zona vestică a Europei, farul nostru călăuzitor. După ce Olanda, Franța, Germania și alții s-au opus aderării țării noastre la spațiul Schengen, în final după ce JAI a spus că suntem compatibili cu Europa civilizată, iată că acum Prim Ministrul Austriei blochează aspirațiile noastre spre acest deziderat. Văzând că după această ispravă, opinia publică, unii (puțini la număr) politicieni autohtoni devin virulenți în limbaj părăsindu-l pe cel diplomatic, sosește la noi într-o vizită acest Karner, ministrul de interne austriac, care cu o obrăznicie fără seamăn statuează că acum nu vom intra în spațiul de liberă circulație.

*Independența
prin Cultură*

Mai întâi că nu avea ce să caute la noi și, în consecință, trebuia ca vizita să fie anulată. Refuzul de a fi primiți în Schengen reprezintă o pagubă pentru țara noastră de aproape o sută de milioane de euro pe lună. Cu ce se laudă jurnaliștii austrieci, că a venit la noi să ne spună că nu ne dă nicio șansă de a intra în spațiul râvnit, cu preaslăvirea vizitei acestui demnitar al lor și cu faptul că sunt veseli pe acest subiect!

Ca să bage bățul prin gard spune că Bulgaria nu ține pasul cu România și că pentru aderare ar trebui decuplată. Iată că această țară rusofilă, Austria, care nu ar fi trebuit de la bun început să intre în UE, ne bagă crosa la patine cum se spune în hochei. Ei știu prea bine că invazia Europei are loc prin Italia, Grecia, Spania dar trage, cum se spune, din mers mânerul de la semnalul de avarie al trenului, spre a ne bloca parcursul care părea de această dată favorabil. Cum s-ar spune bate șaua să priceapă iapa.

Este o expresie pur românească, foarte plastică, rezumându-se la faptul că noi românii avem dorința de a intra în spațiul comunitar, ne îndeplinim conștiincios îndatoririle, deoarece paza frontierelor ne-a costat sute de milioane de euro, cu instrumente cumpărate din Vest, dar sediul problemelor de fapt se află în alte state, așa cum am arătat. Am dat de-a lungul anilor șpaga necesară și o dăm în continuare puterilor europene și nu numai, sub toate formele. Este desigur o umilință majoră generată în principal de forțe externe.

Dar nu ei, austriecii, mai înainte ceilalți, olandezii, germanii etc. sunt vinovații principali, ci noi, reprezentați de-a lungul anilor de politicieni fie corupți, fie interesați de prăduiala unor segmente economice, fie de tâmpiți pe care îi trimitem pe bani grei să ne reprezinte în afară. Și fiindcă o serie întreagă de vârfuri conducătoare și de decizie din Vestul Europei știu că suntem slab pregătiți, șpăgari etc. ne umilesc, fără ca noi să avem o reacție de apărare. Anual sunt externalizate profituri de multe miliarde de euro sub diverse formule deja știute iar aici nu se iau decât măsuri timide.

Dacă grupul Engie România cel mai mare furnizor și distribuitor de gaze, parte a conglomeratului francez omonim a obținut în anul 2022 un profit operațional de 12 ori mai mare decât în anul precedent, în condițiile scumpirii fără nicio justificare a facturilor, atât la casnici cât și la industriali, la acest nivel de prăduială nu mai poate fi niciun comentariu. Zeci poate sute de firme își extrag seva din țara noastră, o trimit în țara de origine iar aici rămânem cu paguba și cu stigmatul actual că populația României a ajuns la un nivel record al sărăciei la nivel european. Acesta ar fi cadrul general în care ne aflăm și care generează pe lângă sărăcie corelativă umilință.

Profesorul Ioan Aurel-Pop - Președintele Academiei Române arăta într-un interviu că dovezile despre poporul român sunt eradicate sistematic. Parcurg o lungă listă cu patruzeci și opt de poziții în care renumiți filozofi, cercetători, slujitori ai bisericii și până la Împăratul Iosif al II-lea arată, la unison că străvechile rădăcini ale românilor dăinuitor de milenii dar care de-a lungul istoriei au avut - cu mici excepții - doar de pățimit.

Ce spunea împăratul? "Acești bieți supuși rumuni, care sunt fără îndoială cei mai vechi și mai numeroși în Transilvania, sunt atât de chinuți și încercați de nedreptăți de oricine, fie ei unguri sau sași, că soarta lor, dacă o cercetezi este într-adevăr de plâns". O copilă minoră a fost omorâtă de către concubinul unei femei, iar ea ca mamă nu l-a denunțat. A fost adusă în țară, și cu o seninătate, fără să-i pese că ființa pe care a zămislit-o a fost și violată, tăinuind aceste atrocități, spune că vinovat e doar concubinul. O alta, un soț, izbește cu mașina pe cea în care erau soția și fiica., cu intenția de a le omorî. Apoi își ia soția la bătaie. După aproape patru zile, la presiunea presei, cei responsabili, timizi, îl rețin.

Pe mai departe probabil că va scăpa, acolo în nordul țării noastre fiind un boss local. Un preot care a snopit în bătaie o enoriașă, pacienți, mai ales în vârstă, lăsați de izbeliște prin spitale (medicii

întrebați spunând că respectă procedurile), copii cu șisuri ori bricege care amenință pe alții sau chiar pe profesori. Un ambasador al Ordinului Suveran al Sf. Ioan al Ierusalimului, care a abuzat o serie întreagă de minore. O tânără de 17 ani care a murit după o cezariană, s-a constatat ulterior că îi uitase în abdomen ceva pansamente.

Și lista este din păcate foarte lungă. Zilnic vedem pe media, soți violenți, copii violați, împușcați, înjunghiați, indivizi care hălăduiesc fără niciun rost și care provoacă accidente, contre cu bâte, topoare, furci etc. toate la un loc de a segmenta societatea noastră între brute și umiliți. De ce? Pentru că nu mai avem modele. Preponderent sunt vehiculate în spațiul public, filme dotate doar pe latura violenței, de dimineată și până noaptea târziu, 365 de zile.

Pe lângă legislația precară adoptată de toate formațiunile politice ajunse la putere în ultimii treizeci de ani, vin la rând și magistrații care îi scapă pe violatori, criminali etc. Toți de mai sus, instituțiile statului populate cu indivizi plătiți cu bani grei, au creat în timp statul eșuat. Cei care nu ne mai apără deși îi plătim noi toți la greu, și de cele mai multe ori sunt spăguți și de infractori. Am ajuns ca în perioada de început a anilor '90, unde, acum, trebuie să plătești o taxă către șmecheri care îți permit să treci strada. Spuneam că la începutul acestei democrații pe care o credeam că atunci chiar este reală, am mers cu mașina spre comuna Cornetu să vizitez locul din apropiere. Șoseaua, în plină zi, era blocată de niște indivizi, cu trunchiuri de copaci. Am văzut pe margini ceva Dacii abandonate. Cu greu am făcut un drift evitând la limită de a lovi unul dintre acei infractori. Aceasta este istorie,

dar de ce se întâmplă acum, după peste treizeci de ani?

S-a schimbat ceva în acest răstimp spre a proteja pe cei corecți, plătitori la greu de taxe și impozite? Tot din zona umilinței mă văd nevoit a istorisi pe scurt un episod care m-a marcat. Într-o piață din Capitală (Progresul) s-a atașat un distribuitor de presă, care a avut un chioșc pe care nu l-a mai putut plăti; între timp s-a desființat. Cum la nivelul Capitalei din anii 2000 după criminala privatizare a RODIPET - sub oblăduirea lui Nasti prim-sinistru au dispărut sute de centre de difuzare a presei, iar la nivel național, mii, deoarece cultura trebuia musai distrusă; omul meu, și să nu-i spun rom, mă apostrofa că de fapt este țigan, a fost un brav slujitor al distribuției de presă.

Îmi relata că la fix 5:00 dimineța era la Casa Scânteii (comenta: ce presă liberă?!), prelua ce credea că se vinde și apoi venea cu cărți, ziare, reviste în piața Progresul (nemaivând chioșcul) le așeza pe baxuri de plastic și le vindea. L-am găzduit în preajma complexului comercial pe care îl dețin. Dar nu! Vigilenții polițiști locali, cel mai adesea burtoși, îi confiscau marfa, îi aplicau o amendă, ca și unor fugărite vânzătoare de flori, mărar ori pătrunjel. Evident că nu avea de unde să o plătească. L-am finanțat o vreme spre a supraviețui. Acum, de inimă rea, a trecut în lumea celor drepți. Domnul să-l așeze de-a dreapta Lui! Polițiștii locali și administrația sectorului în general desigur îl au pe conștiință, dacă o au.

Da, oameni umiliți, care nu văd o cale de ieșire din marasmul în care se află. Cei de sus au alte preocupări, oricum pentru vreun tratament la noi (în privat) ori în străinătate au bani suficienți. Ca să îți faci analizele de laborator trebuie să te programezi, dacă știi unde și cum să procedezi. Dacă

nu, aștepti la rând ca un milog. O reporteră (cu o slabă pregătire) o întreabă pe purtătoarea de cuvânt a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, de ce sunt cozi (în iarna care a trecut) cu zeci, poate sute de persoane care așteaptă la rând.

Cu un cinism rar întâlnit răspunde că nu trebuiau să se înghesuie toți într-o singură zi ci să își întindă programările pe mai multe zile. Și aici întrebarea pe care reporteră nu i-a adresat-o. Păi fondurile alocate pentru luna în curs, pe acest domeniu se epuizează în câteva zeci de minute. Umilință dusă la maxim de către oameni plătiți cu bani grei și care de fapt ei, în fața opiniei publice, trebuie să răspundă. Răspund, mințind poporul cu televizorul.

Un nou Ev nebun

Lumea Nouă, promițătoare, a apus Și-a terminat al ei parcurs

Acum nu mai are nimic de spus Fiind în zona în care năzuințele s-au scurs.

Repere ce le apără cu îndârjire Se dovedesc a fi sintagme pasagere Menite să adune gloate ca să spere Într-un viitor care acum e în neștire.

Caută cei mari cuvântul umilință

Să învingă celor mulți a lor voință Maculând valori, îndreptându-i spre căință Împotriva-le topind a lor credință.

De pace, dreptate și mai presus de toate De acel Creator fluid că poate

Răsturna chiar munții dacă el socoate. Ești oprit, s-a stabilit, trebuie să dai din coate.

Și zi de zi, muncești ca un nebun Nu așezat, ca în vechime de un străbun Ci într-un conclav care să dea un tun La tot ce e mai valoros și ne supun

La umilinte, chitiți acum spre rapturi De teritorii ale noastre izvorâte din străfunduri Ale istoriei milenare și nu din uri De invadatori să le hrănească ale lor guri.

Vestici doborâți de patimi ne îndeamnă la război Că la vârfuri, la noi, avem preponderent slugoi Vor musai să ne transforme în moroi Pe cealaltă lume ei vor deveni strigoii.

Un nou Ev se naște acum sub noi Generat - și nu numai - de acest război Aflat acuma din păcate lângă noi

Noi, în poziție de ghiocel, provocăm doar tărăboi. Și când asist la sărbători în care sunt copii De îi percep că prin ei noi suntem vii Lăsându-le povara pogorâtă din stihii Că noi am făurit, doar lucruri străvezii.

Și iată că, pe toate posturile TV este prezentat fostul/ probabil și actualul primar al Sectorului 5, Cristian Popescu, absolvit de orice vină de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul Colectiv în care au murit 65 de tineri, iar alții, fără număr au rămas ei și părinții ori susținătorii cu traume pe viață. Că nu avea ce să caute ca primar pe niciun fel de listă fie la sectorul 4 ori 5, la origine fiind un ajutor de bucătar în cadrul Cooperativei de Consum a județului Ilfov, cu studii minimale, aceasta este o altă poveste a celor care stabilesc listele viitorilor conducători, locali, zonali, centrali și până la președintele țării.

Dacă Înalta Curte a stabilit acest deznodământ final, se cade, pe cale de consecință ca toți care au contribuit la Dosarul Piedone, anchetatori, procurori, judecători să fie automat eliberați din funcții, și trimiși în zona privată, cu imputarea eventualelor daune pretinse de cel condamnat inițial pe nedrept. Și aici, ar trebui ridicată la rang de lege supremă răspunderea personală a celor care greșesc din neștiință, dintr-o oarecare culpabilitate, ori dintr-o pregătire neconformă postului pe care îl ocupă. Dar obligatoriu indiferent de rang, trebuie să plătească că așa este natural. Dacă nu ești pregătit să ocupi o funcție publică nu te băga, deoarece produci nenorociri, dezastre, nelegiuiri, fără ca tu să fii conștient de aceste lucruri, deoarece nu ești școlit pentru acel post.

Preiau de pe internet o interesantă sinteză privitoare la cum poți să distrugi o națiune; la intrarea Universității din Stellenbosch (Africa de Sud), e afișat următorul text: Distrugerea oricărei națiuni nu necesită bombe atomice sau rachete balistice intercontinentale. Trebuie doar scăderea calității

învățământului și permisiunea fraudei la examenele studenților. Consecințe: Pacienții mor în mâinile unor asemenea medici. Clădirile se prăbușesc fiind construite de asemenea ingineri. Bani se pierd în mâinile unor asemenea economiști. Dreptatea se evaporă în mâinile unor asemenea juriști și judecători. Crahul învățământului este crahul națiunii. Dixit! Și astfel, noi, cei conduși de ei, vom deveni pauperi și umiliți.

Florian Laurențiu Stoika

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*